

Forpligtelse fik ud over, hvad det selv havde modtaget. En Pensionscala af ovennævnte Art er ikke vanskelig at finde; thi den er givet i Livrenteanstaltternes Tabeller, og det vilde ikke være vanskeligt at benytte disse saaledes, at et Pensionsystem kom ud, som i endeel Tilfælde vilde være meget passende. For at kunne bedømme, om det vilde være passende for Theatret, er det nødvendigt noget nærmere at betragte, hvorledes en hertil knyttet Plan maatte udvikles; vi have tænkt os den paa følgende Maade:

Der oprettes et Livrentes og Pensionsfond for Theatret, som sættes under Bestyrelse af den meest kompetente Autoritet, Directionen for Livrentes og Forsørgelsesanstalten af 1842; vi formode, at Directionen vil kunne overtage denne Forsørgelse i sit Arbejde uden særskilt Besørgelse. Theatret tilpligtes at indbetale til dette Fond 10 pCt. af hvad det aarlig udgiver i Gage og Gagetillæg til alle de Personer, som det efter den paatænkte Theaterlovs Udstedelse tager i sin Tjeneste i en Stilling, der bør give Afgang til Livrente, og til alle dem, som ved Lovens Udstedelse ere i dets Tjeneste i en saadan Stilling, men ikke have Pensionsberettigelse. De Stillinger, der bør give Afgang til Livrente, ere:

- a) alle de Stillinger, som efter de hidtil gjældende Regler have givet Afgang til Pension af Statskassen.
- b) Provestuespillere, Provestuespillerinder, Seconddandser, Seconddandserinder, Scene-Instructeur, Overcontrolleur, Chor-Regisseur, Dands-Regisseur, Statistformand, Garderobeassistent, Bud.

Naar noget nyt Embede oprettes ved Theatret, bestemmes det foreløbigt ved kgl. Resolution, om der skal knyttes Livrenteberettigelse dertil; denne Resolution maa da stadfæstes næste Gang, en Lov om Theatret forelægges Rigsdagen.

Chorister ville fremdeles være udelukkede, da de have deres eget Pensionsfond, som for Størstedelen er bragt tilveie ved Tilskud af Statskassen.

De nævnte 10 pCt. blive af Bestyrelsen gjorte frugtbringende og Rente og Renters Rente accumulerede. Ingen af de Personer,

for hvilke der er gjort Indskud i Livrentefonden, har Afgang til nogen Livrente, saafremt han forlader Theatrets Tjeneste inden 10 Aar efter sin Ansættelse. Bliwer han derimod længere end 10 Aar i Theatrets Tjeneste, da vil en Livrente tilfalde ham, naar han forlader den, og denne Livrente fastsættes til en Størrelse lig den Livrente, som vilde kunne kjøbes for den ved den aarlige Dplægning af 10 pCt. af hans Gage tilveiebragte Sum — Alt under Forudsætning af en Rentefod til 4 pCt. og af den Dodelighed, som er lagt til Grund ved de af Livrentes og Forsørgelsesanstalten benyttede Tabeller. For Exempel: En Mand har staaet i 30 Aar i Theatrets Tjeneste paa en Gage af 1,000 Rbd. og gaar derpaa af i en Alder af 60 Aar; der er altsaa aarligt oplagt for ham 100 Rbd.; herved dannes i Løbet af 30 Aar en Sum af 5,703 Rbd.; denne Capital er for en 60-aarig Mand lig Værdien af en Livrente paa 596 Rbd., og denne Livrente vilde altsaa tilfalde ham. Da det vilde kunne hændes, at en Mand, som blev meget gammel i Theatrets Tjeneste, paa denne Maade erholdt en Livrente, der var større end det ved Pensionsloven bestemte Maximum, maatte det tilføies, at ingen kunde erholde en Livrente, der var større end $\frac{2}{3}$ af, hvad han efter et Gjennemsnit af de 5 sidste Aar havde havt i Gage.

Man seer let, at et efter disse Grundsaetninger indrettet Fond vil hvile paa en meget solid Grundvold; thi det vil ikke, som andre Pensionsfond, løbe nogen Risiko ved en stærkere Pensionering, eftersom det for Fondet er aldeles ligegyldigt, til hvad Tid den, for hvilken der er gjort Indskud, atter afgaaer. Der er kun een Fare for Fondet, nemlig den, at det ikke skulde kunne vedligeholde den 4 pCts. Rentefod, saavel ved Anlæggelsen af sine egne Capitaler som ved Erhvervelsen af Livrenterne. Men til at imødegaae denne Fare er det forsynet med adskillige Hjælpemidler, der rimeligviis vilde blive fuldkomment tilstrækkelige, nemlig:

- a) Hvad Fondet vinder ved dem, der afgaae efter mindre end 10 Aars Tjeneste.
- b) Hvad det vinder ved dem, der døe i Tjenesten.